

CSATÓ ANITA

gobelin

CSATÓ ANITA (1991) Eger

keretre feszítéd a vásznat,
mint Isten az égboltot másodnapon,
összegabalyodott cérnákat gubancolsz ki,
tűbe fűzöd az éjszaka színeit

ez az egyik kedvenc emlékem,
ahogy nézlek, hogy kötöd tört öltéssel
a tegnapot az anyaghoz

túl hamar lesétáltunk a kijelölt ösvényről
azon a hétvégén, azt mondtad,
nem baj, így is megérte,
láttuk az erdő addig ismeretlen zugait,
láttuk, hogy isszák ki az állatok
a tó vizéből a fényeket, hallottuk
a neszeket, amiket csak
eltévedt turisták képzelnek

fentről haladsz lefelé, sötétkéssel
húzod át az anyag szemeit,
a legfontosabb a szimmetria őrzése,
vízszintes és függőleges vonalnak
mindig egyenlőknek kellene lenniük,
központban a szarvas, előtte a víz,
kezeid közt a percek, amiket
csak azok ismernek, akik elvesztek

csillagok pattannak minden alkalommal,
mikor gyűszűdön koppan a tű

ez az egyik kedvenc emlékem,
utána sokáig sötét, zajok nélküli
erdők bent, görcsök miatt
eltorzult minta, félkész gobelin

nem baj, a csillagok miatt
megérte így is

gobelin variáció

